

Written by - க. நவம் -

Saturday, 25 June 2016 00:23 - Last Updated Sunday, 26 June 2016 07:07

போர் பழம்பெரும் உலக மகா காவியங்கள், இதிகாசங்கள் பலவற்றின் பிரதான பச்சுபொருளாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. இராமாயணம், மகாபாரதம் முதற்கொண்டு, இலியட், ஓபிஸ்ஸி வரை இதற்கு ஏராளம் உதாரணங்கள் உண்டு. கடந்த நூற்றாண்டின் தலசிறந்த எழுத்தாளர்களான லியோ ரோல்ஸ்ரோய், ஃப்ரான்ஸ் காஃப்கா, எர்னஸ்த் ஹரேமிங் வு, ஜோசெஃப் கிப்ளிங் போன்றோர் உட்பட, அண்மகை காலப் பலஸ்தீனியப் படபாளிகளான சமி அல்-காசிம், ஸியாட் கட்டாவூப் போன்றோர் பலரும் தமது போர்க்கால அனுபவங்களை இலக்கியங்களாகிப் புகழ் பெற்றவர்கள். தமிழ் இலக்கியச் சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை, காதலையும் வீரத்தையும் விதந்து பச்சும சங்க இலக்கிய காலத்தில் போர்குறித்து விரிவாகப் பச்சுப்பட்டது. அதன் பின்னர் மிக நீண்ட காலமாகத் தமிழிலக்கியத்தின் 'பிரதான பச்சுபொருளாக' இடம் பெறாதிருந்த போர், கடந்த நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஒரு மாறுபட்ட வடிவத்தில் மீண்டும் தமிழிலக்கியத்தினுள்

தடம் பதித்துக் கொண்டது. ஈழத் தமிழரது தமிழ்த் தசீய விடுதலை எழுச்சியே அதற்கு வழிகோலிக் கொடுத்துது.

ஈழப்போர்க்கால இலக்கியத்தின் புதுவரவாக, சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களது 'காண்டாவனம்' எனும் சிறுகதைத் திரட்டின் முதல் (வட அமெரிக்க) பதிப்பு, அவரது புத்தல்வர்கள் வித்தியாணி, மகரிஷி ஆகியோரது முயற்சியில், கலிஃபோர்னியாவிலுள்ள iPMCG Inc. வளையிலே 2014இல் வெளிவந்திருக்கிறது. அண்மையில் பிரதிஓன்று எனது கையை வந்தடையக் காரணமாயிருந்தவர், பரோசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள். 'சசி' என்று நண்பர்களாலும், 'ஸ்டீஃபன் மாஸ்ரர்' என்று மாணவர்களாலும், பெற்றோர்களாலும், உறவினர்களாலும், ஊர்வர்களாலும் அழகைக் கட்டி வந்த சண்முகம் சிவலிங்கம் எனது நண்பர்; சக ஆசிரியர். இலங்கையின் கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் கல்முனை நகரிலுள்ள ஸாஹிரா கல்லூரியில் கடந்த எழுபதுகளில் இருவரும் அறிவியல் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றினோம். அறிவியல் ஆசிரியர்களாக இருந்தபோதிலும், மாணவர்களுக்கு நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் அறிமுகம் செய்தோம். மாணவர் மன்றம் அமைத்து, இலக்கியம் தொடர்பான வாசிப்புகள், உரையாடல்கள், சந்திப்புகளை நிகழ்த்தினோம். நாடகங்கள்தயாரித்தோம். கலை இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை இணைந்து நடத்தினோம். சமூகம், அரசியல், இலக்கியம் உட்பட, பலவற்றை விடயங்கள் குறித்து எமக்குள் விவாதித்தோம், உரையாடினோம்; உடனடிப்படிப்போம், முரண்பட்டோம் - நல்ல நண்பர்களாக.

இலங்கையின் வடபிரதேசத்தில் நான் பிறந்து வளர்ந்த ஊரைத் தவிர, கிழக்கு மாகாணத்தையும், கண்டி, பரோதனை நகரங்களில் உள்ள கல்முனை மத்திய மாகாணத்தையும் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான பிரதேசங்களெனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வனே. கிழக்கு மாகாணத்தின் முக்கிய நகரங்களில், நான் கல்முனையின் நிமித்தம் சில வருடங்கள் வாழ்ந்துவந்த கல்முனையும் ஓன்று. காண்டாவனம் கதைத் திரட்டின் டாக, சூமார் 40 வருடங்களின் பின்னர், மீண்டும் ஓர் மூன்றாம் கல்முனை போய் வந்தேன். வங்ககக் கடலும், கரையோடும், வாணலும் வட்டநிலவும், வாழிவீடும், வயல்வளியும், சம்பா அரிசியில் சமையல் சோறும், கஜமும், கட்பித்தயிரும், கதைத்தறி ஆடககளும், வறற்றுமகைகளும் குள்ளும் ஒற்றுமையாய் வாழும் சனசமூகங்களும் மீண்டும் என மனக்கண்முன்னே வந்து போயின. எனக்குப் பிடித்தமான, கிழக்கு மாகாணப் பசேச்சுமொழி, கலை, பண்பாடு, விரும்பத்தோம்பல், வாழ்க்கைமுறை என்பன மீண்டும் என மனத்திரையில் தோன்றி மறைந்தன. எனக்குத் தெரிந்தவர்கள், என்னோடு பழகியவர்கள், எனது நண்பர்கள் சிலரைக் கூட, காண்டாவனம் கதை மாந்தர்களாக வந்து போயினர்.

ஈழத்தின் மிக முக்கிய கவிஞராக அறியப்படும் சசி, ஐம்பதுகளின் முற்பகுதியில் சிறுகதைகளையே முதலில் எழுதியவர். அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் தான் அவரது கவனம் கவிதையின் பக்கம் திரும்பியது. சூமார் 30 சிறுகதைகள் வரை அவர் எழுதியிருக்கக் கூடும். அவற்றுள் அந்நேரமானவையிரண்டுமே காணாமலும், நூல்வடிவம் பெறாமலும் இருந்தமக்கே அவரது இயல்புகள் தான் காரணம். படபைப்புகளைத் தொடர்ந்து திருத்திகொண்டே இருக்கின்றமையே, பிரச்சுரிப்பதில் அக்கறையின்மை, அச்சம் மிகுந்த போர்ச்சீழலில் படபைப்புகள் பலவற்றைத் தீக்கிரையாகியமை, 87 சூறாவளியில் சிலவற்றை அழியவிட்டமை என்பன அவற்றுள் சில. ஆயினும், நண்பர்கள் சிலரது தொடர்ச்சியான துணைக்குதலின் பயனாக, சூமார் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்,

தாம் எழுதியவற்றுள் 16 கதைகளைத் தொகுத்து, காண்டாவனம் எனப் பெயரும் இட்டு, அவை கூறித்தமது கூறிப்பொன்றுடன் பிரசுரத்துக்கெனக் கையளித்திருந்தார். இதுவரை காலமும் வெளிவராமல் கிடப்பிலிருந்த காண்டாவனம், அவரது மற்றவைகளைக் கும்பினர் இப்போது நல்லுருப்பெற்று வெளிவந்திருக்கிறது.

‘இவ்வகைகள் என்னையும் என அனுபவத்தையும் சார்ந்தவை’ என, காண்டாவனம் கதைகள் பற்றிய தமது கூறிப்பில் கூறிப்பிடும் சசி, இக்கதைகளுக்கான காலங்களான இந்திய அமைதிப் படகுகளின் காலம் பிரதான காலமாகவும், அதற்கு முன், பின்னான காலங்கள் கிளகை காலங்களாகவும் அமையும் வகையில் கிரமப்படுத்துதியிருக்கிறார். இந்திய அமைதிப் படகுகளுக்கு முன்னரான கிளகை காலத்தை இலங்கையில் வன்முறையுடன் கப்டிய ஆயுதப் போராட்டத்திற்குக் கட்டிய கப்டிய அபாய அறிவிப்புகள் காலமாகவும், ஆயுதப் போராட்டத்திற்கான தவேயை வலுப்படுத்திய இனக்கலவரக் காலமாகவும், விடுதலை காணப் பற்றப்பட்ட ஆயுதக் குழுக்கள் தமக்குள் மல்லுக்கட்டி மாண்டழிந்த, கனல்வெப்பக் காண்டாவனக் காலமாகவும் என மட்டுமே சிறுகிளகை காலங்களாக, முறையே வரிசைப்படுத்துதியிருக்கிறார். இரண்டாவது ஈழப்போரின் பின்னர், இலங்கை இராணுவத்தின் பிடியில் சிக்கிய கிழக்கிலங்கை மக்கள் பட்ட அவலங்களின் காலத்தை இந்திய அமைதிப் படகுகளுக்குப் பின்னான கிளகை காலமாக அடையாளப்படுத்துதியிருக்கிறார்.

ஈழத்தமிழர்கள் கடந்த பல தசாப்தங்களாக எதிர்கொண்டுவரும் இனப்பிரச்சினைக்கு, சமஷ்டி முறமையே உகந்த தீர்வாகும் என, சசி தமது இளமையைக் காலத்தில்தான் எண்ணியிருந்தவர். தன்னின்றியாவின்கரேள மாநிலத்தில் பட்டப்படிப்பை முடித்துக் கொண்ட ஒரு மார்க்சிய விசுவாசியாக ஊர் திரும்பிய பின்னர், சோஷலிசப் புரட்சி இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வத்தை தரும் என நம்பினார். ஆனால் ஜே.வி.பியின் 1971 புரட்சிக் கலவரத்தை ஒரு சிங்கள தேசிய ஜனநாயகப் புரட்சியாக இனங்கண்ட அவரது மனதில், ‘வடகிழக்கில் உள்ளவர்கள் தங்கள் ஜனநாயக உரிமைகளைக் கட்டால், அது வகுப்புவாதம்; தெற்கில் உள்ள இனத்துவத்தேத்துக்குப் பெயர் தேசியமா?’ எனக் கேள்வி எழுந்தது. அதன் விளைவுகளே, 1975 பண்டாரநாயகா சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் இலங்கை தமிழ் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய, ‘தேசிய ஒருமையாட்கான சிங்கள-தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் இறுதிநாளன்று, சசி படித்த கவிதையும், அதனால் சபையில் ஏற்பட்ட சலசலப்புக்களும். இச்சம்பவங்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டதே, காண்டாவனம் கதைத் திரட்டில் முதலாவதாக இடம்பெற்றிருக்கும் - ‘இலங்கையில் வன்முறையுடன் கப்டிய ஆயுதப் போராட்டத்திற்குக் கட்டிய கப்டிய - திசுமொற்றம்’ (1975) எனும் சிறுகதை. இக்காலகட்டத்தைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களின் எழுச்சியும், நாட்டில் நடப்பெற்ற இனக்கலவரங்களும், அவற்றிற்கு எண்ணெயெற்றி, எரியபட்டிய அந்நாளைய ஜனாதிபதியின் துவவேப பிரகடனங்களும், சசியை முற்றுமுழுதாக ஒரு தமிழ் தேசிய விடுதலை விசுவாசியாக மாற்றிக்கொண்டன. இந்த அருட்டுணர்வில் எழுதப்பட்டதுதான் இரண்டாவது சிறுகதையான ‘மனிதநேயமும் மண்ணாங்கட்டியும்’ (1980).

இவ்விதமாக, அப்போதைய நாட்டு நடப்பு நிலமைகளுக்கேற்ப, சசி தமது அரசியல் பார்வைகளையும் அவ்வப்போது மாற்றியமைத்து வந்திருக்கிறார். இதனை எண்பிக்கவும் வகையில், ‘என்னப்போன்று ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் செட்டை கழற்றிப் புதிய புதிய உருமாற்றத்திற்கு உள்ளாகி, தனது ஆன்மீகப் பார்வையையும், சமூக-பொருளாதார-அரசியல் பார்வைகளையும் விஸ்தரித்துக்கொண்டு போனவனல்ல

மூலக்கோடுகள். இளமையில் பிண்ட தசீய உடையை என் போல பல கலகை கழகத் திற குப் போய் மாற்றிக் கொண்டவனல்ல’ (பக்.51) என சசி, அரசியல் நிலைப்பாடுகளில் தாம் மறே கொண்ட மாற்றங்கள் பற்றி ஒளிவுமறைவின்றிக் கபுறுகிறார். மாறிக் கொண்டே இருக்கும் வாழ் வியலின் யதார்த்தங்களைச் சந்திக்கச் சித்தம் கொண்ட எந்த எழுத்து தாளனுகும் ஏற்படக் கபுடிய இயல் பான உருமாற்றங்களே இவை எனக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இனப்பாடுகொலகையும், ஓடும் குமுறகையும் இலங்கையில் தலவிரித்தாடிய தருணத்தில் அவற்றின் எதிர் வினயாகத் தமிழர் தரப்பில் ஆயுதமறே திய போராளிக் குழுகுக் ததோற்றம் பற்றின. அவற்றுள் ஒன்றுடன் இணைந்த இளஞ்சூர் களும் ஒருவரான சசியின் மகன், தன் தந்தகைக் கு எழுதிய கடித்ததை மயைமாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட கதை ‘போருக் குப் போனவர்கள்’ (1984). இயக்கங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று பொருதுமதோதி அழித்தமயை ஒரு குறியீட்டுப் படிமத்தில் ‘காண்டாவனம்’ (1985) என்னும் கதை சொல்கிறது. இதனைத் தொடர்ந்து, இந்திய அமைதிப்படகைக் காலச் சம்பவங்களே இதிரட்டின் அநகேமான கதைகளில் பசேப்படுகின்றன. ‘உன்னவாழ்த்திப் பாடுகிறேன்’ (1987), ‘காட்டுத்ததோடை’ (1987), ‘காலடி’ (1987), ‘வாலி வதயையும் வானரச் சனேயையும்’ (1988), ‘மரணப்பட்டு’ (1989), ‘பிரகஷ்தம்’ (1989) ஆகிய கதைகள் ‘ஆயுதங்களகைக் களந்தது, அமைதி காப்போம்’ எனும் சூலகைத் துடன் வந்துசரேந்த இந்திய அமைதிப்படகைத் து மரிக் கத்தின் வாசற கதவுகள் திறந்துகொண்டபோது, கிழக்கிலங்கை மக்களும் கு நரேந்த இடர்பாடுகளையும், அவசாரந்த சகோக நினைவுகளையும் சித்திரிக்கின்றன.

இந்திய அமைதிப்படயின் வளியறேந்ததின் பின்னர் இரண்டாவது ஈழப்போர் வடிக் கிறது. அந்நரேம் இலங்கை இராணுவத்தினர் கிழக்கிலங்கயைத் தமது கட்டுப்பாடுக் குள் கொண்டுவருவதற்கென மறே கொண்ட நடவடிக் ககைளின் போது இடம்பற்ற தாக்குதல்கள், இடப்பெயர்வுகள், அகதிவாழ்வுகள், மரண பயங்கள், துன்ப-துயரங்கள், துரகோக் கள், கவிரிப்புக் களை ஏனயை கதைகளான ‘வளியறேற்றம்’ (1990), ‘பிரமாண்டம் நகோக்கி’ (1990), ‘படகைகள் நகரந்தபோது’ (1990), ‘தொலந்தது போன கிரகவாசி’ (1992) ஆகியன பசேுகின்றன. ஓட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்படித்து, பல்வறே காலகட்டங்களில், போர் தம்மீ தும், தமது பிரதசேத்தும் மக்கள் மீ தும் திணித்த அவலம் ததோய்ந்த அனுபவங்களையே சசி பெரும்பாலும் இக் கதைகளிடாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

போரிலக் கியங்களகைச் சித்திரிப்பதற்கு யதார்த்தவாதம் ஓர் உகந்த வழிமுறையல்ல என்பது அனுபவம். உருவகமும் கற்பனையைப் படிமமும் கொண்ட, மாயயதார்த்தவாதம் போன்ற மிககைக் கற்பனையுடன் கபுடிய உத்திமுறகைளே அதற்குப் பொருத்தமானவை. மிக இறுக் கமான அரசியல், இராணுவ நரெக் கபிகளும் கு மத்தியில் யதார்த்தமான படபைபுக்களைப் படபைபுதில் ஏற்படக் கபுடிய இச்சிக் கல்கள், ஈழத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் எல்லாத் தமிழ்ப்படபைபாளிகளும் குப் பொதுவானவை. இதனால் தான் அவர்களும் அநகேமானோர் பயன்படும் திவரும் மொழியும், உத்திகளும் பட்டகமானவயாகவும் நரேடித்தன்மை அற்றவயாகவும் காணப்படுகின்றன. இதிரட்டிலுள்ள ‘காண்டாவனம்’, ‘வாலி வதயையும் வானரச் சனேயையும்’, ‘காலடி’ ஆகிய கதைகள் அத் தகயை மொழியாலும் உத்திகளாலும் முன்னகர்த்திச் சலைப்படுவதற்கும் இதுவே காரணமாகும். ‘வாலி வதயையும் வானரச் சனேயையும்’, ‘காலடி’ ஆகிய கதைகளில் தனித்தவமான மொழியும் கற்பனையைப் படிமங்களும் கயாளப்பட்டபுள்ளன. சிறுகதை இலக்கணங்களமைநி, குறுநாவல்கள் போன்ற வடிவமைக் கப்பட்டிருக்கும் இவ்விரு கதைகளை விளக்கிக் கொள்வதற்கும் இரசிப்பதற்கும் அனைத்துலக அரசியல் வரலாற்று முன்னறிவும், பரந்த வாசிப்பு

Written by - க. நவம் -

Saturday, 25 June 2016 00:23 - Last Updated Sunday, 26 June 2016 07:07

அனுபவமும் , கற்பனை வளமும் வாசகன்க்குப் பரிசு உதவும் . இல்லாவிடத்து, இப்படைப்புகளினுள் 'வாசகர் நுணைவினமை' எனும் அபாயம் இடம்பெற வாய்ப்புண்டு.

ஒரு கட்டத்தில் பின்நவீனத்துவப் பலபரிமாணக் கோட்பாடுகளால் கவரப்பட்டிருந்த சசி, கார்ப்பாக 'காலடி' கதையின் பற்றி - 'கனவக்குள் கனவான அந்தக் கதை அமையின் பனவதைத் தருக்கத்தையும் அதன் கட்டுப்பாடு ஊடகத்தையும் பலவாசகர்களும் விமர்சகர்களும் தவறவிட்டிருக்கிறார்கள்' எனக் காரியுள்ளமை கவனிப்புக்குரியது. ஆயினும், இவ்வாறாகத் தன்னையொரு பின்நவீனத்துவவாதியாகப் பிறகாலத்தில் பிரகடனப்படுத்துகக்கொண்டபோதிலும், உண்மையில் அவர் மார்க்சியத்திலிருந்து எழுந்தவர்; அடிப்படையில் ஒரு மார்க்சியவாதியாக - தளகைளந்த மார்க்சியவாதியாக வாழ்ந்தவர்; 'உலகம் மீண்டும் மார்க்சியத்தை, விட்டிடத்திலிருந்து தொடர்விரக்கிறது' என நம்பியவர்; சோஷலிசப் புரட்சிக்கு முன்னிபந்தனயாக, தேசிய ஜனநாயகப் புரட்சி இடம்பெறவண்டும் என நம்பியவர் (ப. 12). அவற்றிற்கான ஆதார விதகைளவை அவரே இதிரட்டினுள் ஆங்காங்கே விததைத்துச் சனெறிருக்கிறார் .

சசி ஈழத்து நவீன கவிதை வரலாற்றில் தனக்கையான ஒரு தனியான தடம் பதித்த கவிஞர் . இயற்கையைப் பார்த்துமனம் நெகிழ்ந்து நெக்குறும் கவிதாமனதோநிலைமிகக் கலஞர் . அவரது உரையாடலிலும் அதே தனித்துவமும் கவித்துவமும் கற்பனையளமும் படிமங்களும் சிந்தனையளமும் மலேயோங்கிநிற்பதை, காண்டாவனம் கதைகளிட்டாகக் காண்டலாம் . நுட்பமும் அழகும் எளிமையும் மிகக் கொழிந்தவை; மனதில் சமுதையை ஏற்றும் சுகமான மொழிந்தவை; அவலங்கள்க்கு நடுவிலான அனுபவ வார்ப்புகள்க்கு உகந்த மொழிந்தவை . வாழ்வின் மிகவும் நெருக்கடியான தருணங்களிலிருந்து அவர் எழுதிய கதைகள் அனதைத்துமே, அவலவைப்படம் பிடிக்கும் உரக்கமான கதைகள்தான் . ஆயினும் 'கொடும்கையின் சில கதைகள் , என வலுவற்ற பனோ முன்னையிலிருந்து ஒழுகி இருக்கின்றன' என்றும் - 'இந்திய அமதிகாக்கும் படையின் தடுதல்க்கும் சாடுதல்க்கும் தீவினகைக்கும் சாவினகைக்கும் இலக்கான ஒரு போராளிக் கதாபாதிரித்து இரூப்பும் இழப்பும் இதில் உள்ள பல கதைகளில் ஊடுபாவாக இருக்கிறது' (பக் . -14) என்றும் எழுதுவார் அவர் - மனதை அலகைக் கழிக்கும் அனுபவங்களையும் அழகிய, கலயை சம்மிகக் கதைகளாக்கும் இரசுவாதம் கவரப் பெற்றவர் . 'எச்சிறிய புல்லும் அதனளவில் மூழுமை; இடக்காட்டில் முளகைக் கிற கனிகளும் அருமை' என முன்னொருமறை கவிபாடிய கவிஞரல்லவா, அவர் !

காண்டாவனம் சிறுகதைத் தொகுதியின் ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை, ஒரு நாவலுக்குரிய பண்பும் தொடர்ச்சியும் சம்பவக் கோர்வையும் பாதிரி வார்ப்புப் ஊட்டுத்துச் செல்கிறன . எல்லாக் கதைகளிலும் ஏக்கம் , இரக்கம் , இழப்பு, இயலாமலை, துக்கம் , கோபம் , பாசம் , பரிதிவிப்பு என பவற்றினது கட்டு இழயைனொன்று கோடு கீறிச் செல்கிறது . 'போரக்குப் போனவர்கள் தனோற்றும் இல்லலை; அவர்கள் வீடும் திரும்புவதும் இல்லலை' என்றும் - 'மரணத்தை வலெவதும், மரணத்துள் வாழத்தீர்மானிப்பதுதான்' என்றும் , இயக்கத்துக்க்குப் போன தன்மகன் எழுதிய கடித வரிகள்க்குள் மனம் கரந்தது பரிதிவிக்க்கும் தந்தையாகவும் (பக் . 99), - ஆயுதங்கள்க்குடன் பறந்துவரும் பருந்துகளிடமிருந்து தன் கோழிக்க்குஞ்சுகளகைக் காகக்கத்துடிக்கும் தாய்ப்பறவையாகவும் (பக் . 126, 142, 155, 164) சசிபடும் அல்லல்கள் வாசகன் மனதை அல்லாடவகைக்கின்றன .

அதவேளை, 'மரணத்துக்க்குச் சமீபமாகும்போது அதைத் துணிவாடன்

எதிரகொள்வததைத் தவிர வறேறூ வழியில்லை' என்றும், 'உயிர் வலெல்லந்தான்'; ஆனால் அதை உயர்ந்த நோக்கத்துக்கென அரப்பணிக் கும் போது பிரமாண்டத்துவம் கிடகைக் கும்' என்றும், 'மரணத்ததை எதிர்கொண்டு, என் மக்களைப்போல் பிரமாண்டம் ஆகிவிடலாம்' என்றும் (பக் . 162) எண்ணி, தன் மகனை இழந்த மனதுக்கு ஒத்தடம் கொடுத்து, அமதைகாணும் ஓர்மம் இருக்கின்றதே, அது அவருக்கே உரிய தனிப்பண்பு!

நண்பர் சசிதுல்லியமான பார்வைகொண்ட ஓர் சிறந்த கவிஞர். கனமான சிந்தனை வலுமும் கற்பனைத் திறனும் மிக்க அறிவியல் அணுகுமுறையாளர். அவர்தம் மிடம் அபரிமிதமாகக் காணப்பட்ட இவ்வாற்றல்களைப் பயன்படுத்தி, கடந்த நூற்றாண்டின் கட்சைக் காற்பகுதிக் கான கிழக்கிலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் வரலாற்றை காண்டாவனம் எனும் உணர்ச்சிச் சிறிவூ மிக்கதொரு நவீனமாகித் தந்திருக்கிறார். அரசியலையும் அழகியலையும் சுவெவனே சரிவரச் சேர்த்தடுத்து, ஈழத்துப் போர்க்காலச் சிறுகதைகளுக்கூப் புதியதொரு பரிமாணத்தைக் கொடுத்துத் திருக்கிறார். ஓர் யுத்தத்திலிருந்து எந்த நல்லதும் வளெவிராமல் போனாலும், நிச்சயம் நல்லகதைகள் வரூம் என்பதைக் காண்டாவனம் மலம் நிறுவிவிருக்கிறார். 'பரவசப்படுத்துத்தவறும்' எந்தவொரு பட்பைப்பயும் பாதியில் தக்கிப் போட்டுவிட்டுப் போய்விடும் பழக்கம் என் னிடமுண்டு. மாறாக, எனது அன்புக்கூரிய நண்பர் கவிஞர் சண்முகம் சிவலிங்கம் அவர்களது மூதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'காண்டாவனம்' அண்மையில் எனது கையில் கிட்டியது. 249 பக்கங்கள் கொண்ட நூலை ஓரே மச்சில் படித்து முடித்தனே. காரணங்கள் பலவூண்டு....' என எனது முகநூலில் நான் எழுதியமைக்கு, இவற்றைவிட வேறென்ன காரணங்கள் வேண்டிக் கிடக்கின்றன?

knavam27@hotmail.com